

Dames en heren,

Ik spreek hier als Directeur van de Nederlandse Kankerbestrijding/Koningin Wilhelmina Fonds (KWF). Maar ook ik weet hoeveel verdriet kanker kan veroorzaken.

Voor ik in september van dit jaar directeur werd bij het KWF, werkte ik als patholoog anatoom in het Radboud Ziekenhuis in Nijmegen. Het was voor mij altijd weer een schok, als ik - door mijn microscoop kijkend - moest constateren dat die patiënt kanker had. Je voelt je verbonden met zo iemand en met de mensen daar omheen. En dokter en wel, dat lot van die patiënt en diens naasten heb ik nooit kunnen accepteren.

Maar met medeleven alleen, hoe belangrijk ook, kom je niet verder. Daarom heb ik in mijn werk als patholoog anatoom ook veel wetenschappelijk kankeronderzoek gedaan. En als directeur van het KWF is het voor mij nog beter mogelijk om te werken aan minder kanker, meer kans op genezing en een betere kwaliteit van leven voor mensen met kanker en hun naasten.

Ook de actie 'Bomen voor het Leven' van de Stichting Nationale Boomfeestdag in samenwerking met Staatsbosbeheer heeft dit tweeledige. Enerzijds gaat het om de realisatie van het Koningin Wilhelminabos ter nagedachtenis aan onze dierbaren die aan kanker zijn overleden, anderzijds om geld voor kankeronderzoek om eraan bij te dragen dat mensen met kanker betere perspectieven krijgen.

Ik ben vandaag voor het eerst in dit Koningin Wilhelminabos. Het herinnert mij aan wat ik ooit las over een jongen, een puber nog. Zijn vader was kort tevoren overleden. Hem werd gevraagd te tekenen wat hij voelde. De periode vóór zijn vader doodging, tekende hij als een zonovergoten bos. De periode na de dood van zijn vader tekende hij als een boom in de regen, die zijn bladeren verloren had. Aan de voet stond een zielig tulpje. Waarschijnlijk zal deze jongen, in elk geval hoop ik dat voor hem, op den duur het leven weer kunnen ervaren als op zijn eerste tekening. Maar wél zal ergens in dat zonovergoten bos het verlies van zijn vader een plaats hebben gekregen.

In dit Koningin Wilhelminabos gebeurt dat letterlijk. Hier hebben onze dierbaren een plaats gekregen. Hun namen gegrift in glas, zoals zichzelf gegrift staan in ons geheugen.

Ik wens u toe dat deze dag u zal helpen het gemis van uw dierbaren een plaats te geven in úw levensbos.

Dr. A.G.J.M. Hanselaar